

Песме и приче о Светом Сави

Путовање Светог Саве

Како путује, вукови иду за њим,
Очима осветљавају му пут.

С неба силази на земљу,
Са земље на небо.

Из земаљске у неземаљску кућу.

Зоран Милић

Манастир Хиландар

Шуми чемпрес, хучи море
уз обале Свете Горе
и мирише морска пара
уз зидове Хиландара.

Ту векови обилазе
ко уходе шумске стазе,
а монаси с кула мотре
историјског тока смотре.

Ту Симеон, седе главе,
мудром руком сина Саве
претаче све своје жеље
у житија и повеље.

И оставља српско име
а и српске земље с њиме,
и потписе и тапије,
и да се зна шта је чије.

Векова већ осам тако
светли као бакља сваком
тај Хиландар из даљине
као очи домовине.

Ранко Симовић

Прича о Светом Сави

Када је Свети Сава ишао по земљи,
Још пре свога рођења,
Док се звао Растко,
Као што иде и сада
Само га не видимо,
А можда је то било и доцније.

Кренуо је Савиним стопама,
Ка Савином извору

На Савином врху,
Куда и ми идемо,
Јер другог пута и нема.

Када је негде око Савина дана
Наишао Савином страном,
Напали су га пси,
Као што и сад нападају
Свакога ко се упуту Савиним
траговима.

Путник је најпре саставио три
прста,
Како је одредио да се и ми крсти-
мо,
Плашећи их законом
Од кога су још више побеснели,
А ни до данас нису узмакнули.

Онда се сагнуо да дохвати камен,
Али камење беше замрзнуто,
Свезано за земљу студеним
синцирима,
Јер беше јака зима,
Као и ове године,
Као увек око Савин дана.

Већ су разносили Савина стопала,
Савин кук и Савин лакат,
По продолима и јаругама земље
Због које је подељен свет,
Кад је Свети отпасао мач уста,
Једино оружје које је носио,
А које је и нама оставио,
Говорећи ове речи:

— Нека је проклета земља у којој су
Пашчад пуштена, а камење
свезано.

Матија Бећковић

Мирење браће

После смрти свога оца, Сава
увиђа да су баш на њега прешле ве-
лике одговорности за српски народ.
Зато, уз молитве, неуморно ради.
Организује монашки живот у Хи-
ландару. Саставља Карејски типик
за испосницу („кућу тишине“) у Ка-
реји, као и Хиландарски типик. Ове
његове писане књиге значе пра-
вила живота и ра-
да, по којима се и
данас живи у Ка-
реји и у Хиландару.

Оне су исто-
времено и прва
наша књижевна
дела која је ство-
рио српски писац
на српскословен-
ском, а добрим
делом и на српс-
ком језику.

Савино Житије
Светог Симеона,
посвећено живо-
ту и раду његовог
оца, прво је чисто
књижевно дело
написано народ-
ним, српским је-
зиком.

Док овако не-
уморно ради, Са-
ва одржава везе са
својом земљом и
преписку са братом
Стефаном. Сазнаје за његову
неслогу са Вука-

Мирење браће, рад Уроша Предића

ном. Сава одлучује да, бар привре-
мено, остави миран живот монаха и
да одлучно допринесе учвршћењу и
напретку српске државе. Спрема
више свештеника и калуђера, много
црквених књига и потребну опрему
за манастире. Узима очеве посмртне
остатке и 1206. године са пратњом
се враћа у Србију. У манастиру Сту-
деници 19. фебруара поново
сахрањује оца Симеона, и над њего-
вим мртвим телом коначно изми-
рује браћу, Вукана и Стефана.

Ранко Симовић

Свети Сава и сирота девојка

Чује једном нека сирота девојка,
да је Свети Сава много учеван и па-
метан човек, па пође на пут да га
потражи, и тако га нађе у једном да-
леком манастиру.

— Господе — рекне му тада ова де-
војка — ја сам убога сиротица без
среће. Нико ме неће. Не могу да се
удам. И тако очајавам. Рекоше ми
неки људи, да ти помажеш сироте,
па сам ето дошла до тебе, да се сми-
лујеш на мене сироту и да ми по-
мogneш.

— Дете моје — одговори сиротој де-
војци Свети Сава — ја немам ни зла-
та ни сребра, те да те обдарим да бу-
деш богата. Али ћу ти дати нешто
што вреди више од свега тога, само
ако ме послушаш, па ћеш бити срећ-
на. Буди вредна и чиста! Буди па-
метна и скромна! Буди поштена,
али увек весела! Буди милостива и
увек добродушна!

— Али, господе, моје друге имају
богате родитеље, имају лепе хаљине
и лепу обућу, а ја немам ништа од
тога, и онда како ћу бити срећна кад
ја све то немам, пошто сам сирота.

— Е, ја ти друго не могу дати — ре-
че Свети Сава и оде.

Сирота девојка у свему послуша
савете Светог Саве. Живела је у све-
му онако како јој је он казао. Радила
је онако како је он учио. И тако се на
далеко прочује као вредна, паметна
и поштена девојка.

Чује тако за њу неки богат човек,
па дође те је испроси за једног сина.
И тако се она уда много боље но оне
њене богате друге. Али се зато она
сећала навек мудрих савета Светог
Саве, и њега је славилa и преславља-
ла.

Станоје М. Мијатовић

Свети Сава и отац и мати с малим дететом

Донели отац и мати мало, ново-
рођено дете у цркву, к Светом Сави,
и замолили га, да дете благослови и
да му да срећу.

— Ја ћу га благословити, као што је
Исус децу благословио, али му срећу
не могу дати — одговори Свети Сава.
— Срећу, можете му дати само ви, ро-
дитељи његови, ако га зарана научи-
те: да ради, да штеди, да не лаже, да
не краде, да слуша, да је побожно, да
поштује старије, да је у свачему уме-
рено, а нарочито ако га будете упу-
тили да добро чува своје здравље.

Родитељи су учинили, што им је
Светац казао, па је од њиховог ма-
лог детета постао, после, добар, ра-
ден, поштен и побожан човек. То се
после чуло на далеку, па је са свију
страна долазио силан свет и дово-
дио малу децу Светом Сави, та да је
благослови и да им да срећу. А Све-
ти Сава свима је одговарао као и
онима првима.

Станоје М. Мијатовић

